

встарѣлъ, разволѣсе и не можилъ да се бдигне въ
 старости. Игъмено мѣ далъ єдинъ человекъ да
 мѣ слѣгѣва. Бдинъ пѣтъ не былъ той тамъ, що
 мѣ слѣгѣваше: а старецо искалъ да стане, ималъ
 нѣжда, но неможилъ да стане, тогѣва поглѣдналъ
 на Ікѣна богородична: и заплакалъ, и рѣкъ со съ
 вѣра: сладчайша моѣ владицице, помози ми: и
 въ той часъ се найдѣ, и видѣ предъ сѣбеси пресва-
 тѣа Богородица, и мѣ рѣкъ: за голѣма та лю-
 бѣвь, коѣ то имашъ на мене, єтоги давамъ іѣще
 тридесать години да живѣешъ на той свѣтъ: и
 май прѣчеє сила, колко си ималъ, кога си былъ на
 тридесать години, защо почиташъ моє то имѣ.
 Това мѣ рѣкъ, и ѿ не видѣ: а калѣгеро се захѣ-
 равилъ, и станалъ здравъ, и видѣли прѣчи те ка-
 лѣгере, що станало това чѣдо, прославили Бога, и
 пресвѣтѣа Богородица: а той си мыслилъ това чѣ-
 до пѣвече, и по много почиталъ и славилъ пресва-
 тѣа Богородица, єйже слава, аминь.

Ч У Д О 34.

ѿ соблазнівшесѣ братѣ и Богородицею оумирѣнѣ.

Оу той монастырь двѣ калѣгера се (нѣшо) скара-
 ли: єдиншо былъ когомѣлецъ, и мѣ прощѣвалъ на
 дрѣгю и се молилъ Бѣгѣ за негѣ, а дрѣгю се фѣ-
 дѣлилъ (гордилъ), и го клеветилъ на игъменѣтъ,
 и лжгалъ, че є сотворилъ грѣхъ. Това чѣлъ той,
 що былъ правъ, много жалилъ, и кшлѣ гѣ срамъ,
 не можилъ да тжрпи такава лжѣбна клеветѣ, ѡ-
 бѣче не се надѣлалъ на человекѣ, а ми на силнаго
 Бѣга и на пресвѣтѣа Богородица, и се надѣлалъ тѣа
 да мѣ помѣгнатъ, да не встанѣ посрамленъ ѿ дрѣ-
 ги те калѣгери. Бдна сѣтрина, кога чѣли въ цѣрк-
 ва, видѣлъ тогѣва, що гѣ клеветилъ, влизѣ при
 негѣ стоѣлъ безъ срамъ, и не сѣ кѣмъ, защо гѣ